

N:o 85.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 maj 1903.
— — — — Andra Kammaren den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående förändrad lydelse af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11 och 25 i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 26 och memorial n:o 43.)

Till Konungen.

Genom proposition, n:o 22, af den 23 januari 1903 har Eders Kungl. Maj:t

dels föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förändrad lydelse af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11 och 25 i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887,

dels ock i sammanhang härmed föreslagit,

att hvad sålunda i afseende å förhöjningen af brännvinsskatten stadgas skall lända till efterrättelse från och med dag, som, efter af Riksdagen därom fattadt beslut, af Eders Kungl. Maj:t kungöres;

att bestämmelserna angående särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där användes, samt angående användningen af malen spannmål skola träda i kraft från och med dag, som, efter det Riksdagen fattat beslut om upphäfvande af majstullen, af Eders Kungl. Maj:t kungöres;

att skatt vid denaturering af brännvin skall intill den 1 oktober 1903 restitueras med 50 öre för literen;
att bestämmelserna angående den förhöjda restitutionen vid utförsel skola tillämpas från och med den 1 januari 1904; samt
att öfriga bestämmelser skola träda i kraft den 1 oktober 1903.
Ofvanberörda, propositionen bilagda förslag har följande lydelse:

Förslag

till

*förändrad lydelse af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11 och 25 i nådiga
förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin
den 13 juli 1887.*

§ 3.

För brännvinstillverkning må begagnas redskap af hvilken storlek och beskaffenhet som helst med allenast de inskränkingar, som för kontrollens handhafvande äro eller varda föreskrifna. Äfven må användas alla slags råämnen, majs och utländsk potatis dock endast i den ordning här nedan sägs samt malen spannmål allenast under den särskilda kontroll, som af Kungl. Maj:t föreskrifves.

§ 4.

1. Den, som vill idka brännvinstillverkning, skall minst tio dagar före den, då tillverkningen är afsedd att begynna, skriftligen anmäla sådant hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, med uppgift å så väl stället för tillverkningens bedrifvande som ock dagen, då den skall taga sin början, samt därvid aflämna bevis, att han är behörig att utöfva brännvinstillverkning. Af bolag tillämnad brännvinstillverkning skall anmälas af den, som enligt gällande lag äger för bolaget föra talan, och skall därvid lämnas uppgift om samtliga delägare i bolaget. Finner Kungl. Maj:ts befallningshafvande hinder icke möta för handteringens utöfvande, varde tillståndsbevis utfärdadt. Dock må sådant bevis icke utfärdas för den, hvilken blifvit dömd till ansvar för brott, som omförmälas i §§ 23 och 25 i denna förordning.

2. Vill tillverkare för brännvinstillverkning använda majs eller utländsk potatis, göra därom skriftlig anmälan hos den vid bränneriet anställda kontrollören minst tre dagar, innan den första inmäskningen däraf är afsedd att ske. Kontrollören åligger att dels lämna tillverkaren bevis om gjord anmälan, dels ock ofördröjligen därom underrätta Kungl. Maj:ts befallningshafvande och öfverkontrollören.

§ 6.

1. Vill brännvinstillverkare före den allmänna tillverkningstidens utgång afstå från tillverkningsrätten, skall han därom göra skriftlig anmälan hos den kontrollör, som är anställd vid bränneriet, minst tre dagar före utgången af det tillverkningsdygn, med hvilket han anmäler sig vilja afsluta tillverkningen; dock att, om bränneri eller däri begagnad redskap genom vådeld eller annan olyckshändelse blifvit väsentligen skadadt, tillverkningsrätten må upphöra omedelbart efter det tillverkaren gjort skriftlig anmälan därom. Kontrollören åligger att dels lämna tillverkaren bevis om gjord anmälan, dels ock ofördröjligen underrätta Kungl. Maj:ts befallningshafvande och öfverkontrollören om tiden för tillverkningsrättens upphörande.

2. I bränneri, där tillverkningen sålunda blifvit anmäld att upphöra, må den ej efter den utsatta tiden äga rum utan förnyad anmälan, som i § 4 mom. 1 sägs.

3. Om tillverkare, som anmält sig ämna vid brännvinstillverkning använda majs eller utländsk potatis, vill upphöra med användningen af dylika råämnena före den allmänna tillverkningstidens utgång, göra han därom anmälan på sätt i mom. 1 sägs; och skall, då sådan anmälan sker, förfaras på sätt i samma mom. föreskrifves.

4. Med tillverkningsdygn förstås i denna förordning tiden från klockan tolf på dagen den ena till samma timme å nästföljande helgfria dag.

§ 7.

Om anmäld brännvinstillverkning ej företages inom tre tillverkningsdygn efter den i anmälan uppgifna tid eller brännvinstillverkning afbrytes utan sådan anmälan, som i § 6 mom. 1 omförmäles, eller utan Kungl. Maj:ts därom meddelade föreskrift och ej inom tre tillverkningsdygn, det oräknadt, hvarunder afbrottet inträdde, ånyo företages, åligger det bränn-

vinstillverkaren att för de tillverkningsdygn, under hvilka tillverkningen sålunda icke utföfvats, gälda på bränneriet belöpande kontrollkostnader.

§ 8.

Förteckning öfver anmälningar och uppgifter enligt § 4 mom. 1 och § 5 skall af Kungl. Maj:ts befallningshafvande öfversändas till öfverkontrollör sist dagen efter det sådan anmälan skett och till finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå första helgfria dag i hvarje vecka.

§ 10.

1. För brännvin, tillverkad i landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 65 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås brännvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

2. Inbetalning af tillverknings skatt verkställes i landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

3. Vid utförsel af brännvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 66,3 öre för hvarje liter renadt och med 65 öre för hvarje liter icke renadt brännvin af normalstyrka.

4. Restitution af tillverknings skatt må under de villkor och den kontroll, Kungl. Maj:t vill föreskrifva, åtnjutas

för brännvin, som vid staten tillhörigt krutbruk användes för tillverkning af krut, afsedt för krigsbruk eller för öfningar i försvarsändamål;

för finkelolja, afsedd till tekniskt ändamål; samt

för brännvin, som gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats).

För brännvin, som denaturerats vid bränneri, där tillverkningsrätt gäller, må åtnjutas skattefrihet.

Afgift för undersökning af finkelolja i och för restitution af tillverknings skatt utgår med två öre och för denaturering af brännvin med ett öre för hvarje liter af normalstyrka.

§ 11.

1. Har tillverkningen icke uppgått till 8,000 liter beskattningsbart brännvin för hela den tid tillverkningsrätten gällt, då skall förutom

stadgad skatt erläggas en afgift af 10 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet understiger nämnda belopp; och likaledes skall, i händelse tillverkningen ej uppgått till 500 liter i medeltal för hvarje tillverkningsdygn, utgå en afgift af 10 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade brännvinet understiger ett efter en medeltillverkning af 500 liter beräknadt tillverkningsbelopp. Dessa afgifter skola dock ej utgå, då tillverkningsrättens upphörande grundar sig på anmälan efter olycks-händelse, hvarom i § 6 sägs, eller Kungl. Maj:ts därom meddelade föreskrift; och ankomme på Kungl. Maj:ts pröfning, huruvida eller i hvad mån befrielse från desamma må medgifvas, då brännvinet erhålles såsom biprodukt vid annan tillverkning.

2. Har tillverkningen vid ett och samma bränneri under tiden från den 1 oktober till den 1 därpå följande maj öfverstigit 600,000 liter beskattningsbart brännvin eller under tiden från den 1 maj till den 1 oktober öfverstigit 435,000 liter, då skall förutom stadgad skatt erläggas en afgift af 5 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet öfverstiger i förra fallet 600,000 liter och i det senare 435,000 liter.

3. De enligt mom. 1 och 2 utgående särskilda afgifter skall tillverkaren inom fjorton dagar efter tillverkningsrättens upphörande inbetala till landtränteriet. Sker det ej, låte Kungl. Maj:ts befallningshafvande ofördröjligen utmäta afgifterna; och skall emellertid det vid bränneriet tillverkade och vid tillverkningstidens slut under offentlig vård kvarvarande brännvinet utgöra pant för afgifterna.

4. För brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då jämlikt anmälan enligt § 4 mom. 2 majs eller utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, skall tillverkaren påföras en särskild afgift af 5 öre för hvarje liter. Denna afgift inbetalas förskottsvis i landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 10,000 liter; för mycket erlagd afgift restitueras efter tillverkningsrättens upphörande på därom af tillverkaren gjord framställning.

§ 25.

1. Den, som vid brännvinstillverkning från beskattning undansnillar något af det brännvin, som tillverkas, begagnar tillverkningsredskap, ledningsrör eller sprithållare med dold öppning eller afledning, hvarigenom brännvin kan lönligen uttagas, eller olofligen bryter försegling eller öppnar eller borttager läs, som öfverkontrollör eller kontrollör i bränneri åsatt,

eller gör åverkan å den i bränneriet uppsatta kontrollapparaten, straffes med böter från och med 500 till och med 5,000 kronor eller dömes till fängelse från och med en månad till och med ett år; dock må, där förnillning skett i större omfattning eller omständigheterna eljest äro synnerligen försvårande, dömas till straffarbete från och med två månader till och med två år. Den, som efter detta lagrum dömes, skall ock utgifva den skatt, som belöper sig för det undansnillade brännvinet, samt hafva förbrutit redskapen, det i bränneriet med därtill hörande förvaringsrum och nederlagsmagasin vid beslagstillfället befintliga brännvin och de kärl, i hvilka det förvaras.

2. Har tillverkare vid brännvinstillverkning utan anmälan, som i § 4. mom. 2 sägs, användt majs eller utländsk potatis, erlægge han för allt det brännvin, som vid bränneriet tillverkats under den tid, då tillverkning där pågick på grund af samma tillståndsbevis, som gällde, när den oloffliga användningen af nämnda råämnen ägde rum, en särskild afgift af 5 öre för hvarje liter, dock minst 500 kronor.

3. Varder någon, som begagnar nederlagsrätt, beträdd med att oloffligen bortföra brännvin från nederlaget eller bryter han kronans lås, som blifvit satt å nederlagsmagasin, dömes till böter från och med 100 till och med 2,000 kronor eller fängelse från och med en till och med sex månader. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, dömes till straffarbete från och med två månader till och med ett år. I fall det oloffligen bortförda brännvinet återfinnes, vare det förverkadt; kan det ej tillrättas kaffas, gälde tillverkaren dess värde.

Riksdagen, som erinrar därom, att Riksdagen i skrifvelse den 29 januari 1903 anmält sitt beslut rörande ifrågavarande proposition, såvidt densamma afser höjning af brännvinstillverkningsskatten eller § 10 i det af Eders Kungl. Maj:t framlagda förslaget, tiden för tillämpningen af den förhöjda tillverkningsskatten, skatten vid denaturering af brännvin, äfvensom den förhöjda restitutionen vid utförsel, får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagifva, att propositionen äfven i öfrigt blifvit af Riksdagen bifallen.

Stockholm den 11 maj 1903.

Med undersätlig vörndnad.
